

Retallar el moll de l'os

Alguns dels grups que donen suport al govern tripartit -especialment, el PSC i, en menor mesura, ICV i més sectors polítics i jurídics de Catalunya- consideren que el discurs pessimista pel que fa a la sentència del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut només afavoreix els qui en defensen la retallada. Però el fet és que el pessimisme sembla cada cop més generalitzat. A Catalunya gairebé ningú no espera que la sentència del Constitucional sigui obertament favorable als interessos catalans. Fins i tot ja comença a circular quins són els àmbits que més poden rebre la tisorada de l'alt tribunal espanyol. Així doncs, la interpretació del TC podria, fins i tot, anar adreçada al moll de l'os i emetre una visió restrictiva de conceptes simbòlics i definitoris com el de llengua i nació, més enllà de possibles interpretacions en uns altres camps, com ara el competencial, el de la relació amb l'estat, o amb el poder judicial.

L'obligatorietat de saber català (tal com la constitució espanyola fa amb el castellà) i més mesures de promoció i de normalització del català que preveu el nou estatut català podrien ser objecte

Des que el Tribunal Constitucional espanyol va admetre a tràmit els recursos contra l'Estatut català, els rumors d'una nova retallada no han deixat de planar. A mesura que s'acosta la resolució de l'alt tribunal, les previsions pessimistes són cada vegada més generalitzades.

de retallada al TC. En vista dels intensos rumors provinents de fonts judicials, Òmnium Cultural advertia de la possibilitat que les "dues forces polítiques estatals majoritàries poden posar-se d'acord

per convertir l'anul·lació de determinats articles de l'Estatut de Catalunya en el nucli d'una transacció que desbloqui la renovació del Tribunal Constitucional" i que entre els acords hi podria haver una retallada competencial en l'àmbit de la llengua. En vista d'això, aquesta entitat proclama que hi ha tres punts que la classe política i la societat catalanes han de defensar com a irrenunciables: el deure de coneixement de les dues llengües oficials en igualtat de condicions (article 6.2), el principi de disponibilitat lingüística en el món privat (article 34) i els drets lingüístics en l'àmbit de l'ensenyament (article 35), que, a parer de l'entitat són un element clau de "la unitat i la cohesió" a Catalunya. Segons adverteix Òmnium, qualsevol retallada en aquests àmbits implicaria un retrocés que requeriria una reacció de les forces polítiques catalanes, sense excloure la possibilitat de convocar un nou referèndum.

Una nació que no ho acaba de ser. El concepte de nació és un dels que podria aixecar més polseguera en les deliberacions del TC. De fet, la definició de Catalunya com a nació ja va caure de l'articulat al preàmbul en els pactes de la Moncloa. De manera que la validesa jurídica de la declaració ja va quedar reduïda. Però, per si de cas, només cal revisar la interpretació que els advocats fan d'aquest punt, per demostrar-ne la constitucionalitat. En l'argumentari d'aquest informe *favorable* es recull el següent: "Allò que en la perspectiva interna del territori es qualifica com *nació* o *nacional* es subsumeix sota el concepte constitucional de *nacionalitat* per a fer patent amb això que la conceptualització de Catalunya com a nació no pretén menyscar el significat de la proclamació de l'espanyola com a única Nació constitucional (política). Per això, si ho mirem en la perspectiva de la Constitució, Catalunya no és Nació en el sentit en el qual ho és Espanya sinó nacionalitat amb dret a l'autonomia." Aquest és el tipus d'interpretació *amiga* que es fa des de l'estat. No cal, doncs, plantejar-se les visions més centralistes que defensaran la validesa dels recursos d'inconstitucionalitat.

Enric Rimbau

Acte convocat, el 25 de juny passat, per Òmnium Cultural al Teatre Nacional de Catalunya, de Barcelona, per deslegitimar l'actuació del Tribunal Constitucional espanyol sobre l'Estatut.